

Τώ ρα που αναχωρεί ο Ιούνιος, ας θυμηθούμε δυο καλλιτέχνες που εγκατέλειψαν τα εγκόσμια αυτόν τον πρώ το καλοκαιρινό μήνα. Στα καθ' ημάς ήταν ο Μάνος Χατζιδάκις. Έλληνας μεν, με παγκόσμια ακτινοβολία δε, μα και προσωπικότητα πολύ ευρύτερη από την τόσο σημαντική καλλιτεχνική του υπόσταση.

Στις 15 Ιουνίου του '94, ενάμιση χρόνο πριν κλείσει τα 70 του χρόνια ο Χατζιδάκις αναχώρησε για κόσμους άγνωστους, αλλά το κληροδότημά του πλούσιο και ξεχωριστό παρέμεινε εδώ, αναγνωρισμένο σαν μικρές, όμορφες, λαμπρές νησίδες, σε ωκεανούς κόσμων γνωστών και συχνά άσχημων.

Στα μέσα του '85, πάνω στην πόλωση ανάμεσα στο Πα.Σ.ΟΚ. του Ανδρέα και της Ν.Δ. του πατέρα του σημερινού πρωθυπουργεύοντος, κάνει μια κουβέντα με τον Νίκο Σερβετά όπου καταθέτει με τον συνήθη αφοπλιστικό του λόγο:

«Πριν δύο χρόνια με είχαν παρακαλέσει τα παιδιά του Ρήγα Φεραίου να παίξω στο Φεστιβάλ τους. Η νεολαία του ΚΚΕ Εσωτερικού είναι η πιο συμπαθής νεολαία μέχρι σήμερα στον τόπο μας, διότι είναι πάρα πολύ απομακρυσμένη από την εξουσία και δεν έχει φθαρεί καθόλου, δεν έχει καμία προοπτική εξουσίας. Συνεπώς, η ένταξη αυτών των παιδιών στο ΚΚΕ Εσωτερικού είναι γνήσια, από τη στιγμή που δεν έχει βλέψεις εξουσίας ή ωφελημάτων. Έκανα, λοιπόν, μία συναυλία στο ΚΚΕ Εσωτερικού και ήταν περίφημη η επαφή μου με αυτό το κοινό, είχα πραγματικά άριστες εντυπώσεις. Για να μην θεωρηθώ όμως μονομερής ότι ευνόησα τα παιδιά του Ρήγα Φεραίου, δέχτηκα και την πρόσκληση της Ο.Ν.Ν.Ε.Δ., διότι ψηφίζω Νέα Δημοκρατία. Έτσι, πήγα και στο δικό τους Φεστιβάλ. Έφυγα σε είκοσι λεπτά, κακήν κακώς. Είχα το αίσθημα ότι έπαιξα σε ένα αναψυκτήριο, όχι σε συναυλία, τέτοια ντροπή δεν είχα ξανανιώσει στη ζωή μου.»

Ένα χρόνο και μια μέρα πριν το θάνατο του Μάνου, περνά στην αιωνιότητα ένας άλλος σπουδαίος μουσικός στα 47 του χρόνια. Ύστερα από δεκατρείς εβδομάδες σε μονάδα

εντατικής θεραπείας, λόγω επιπλοκών μετά από την μεταμόσχευση ήπατος που είχε υποβληθεί, ο Rory Gallagher πλέει προς την κατεύθυνση εκεί που τραγούδησε:

«…Yes I'm a million miles away,
I'm a million miles away,
I'm sailing like a driftwood,
On a windy bay»…,

Ο Rorry που μας είχε έρθει, πέντε εβδομάδες πριν μας προκύψει γεμάτη ελπίδες και συνθήματα η Αλλαγή, μα η ελληνική του εμπειρία στην Ν. Φιλαδέλφεια, τότε που ο Λουκάς Μπάρλος άφηνε την Ένωση, την σκεπαστή και μια σπουδαία παρακαταθήκη, ήταν επεισοδιακή και δακρυσμένη.

Λένε πως όταν ο Jimi Hendrix ρωτήθηκε πως αισθάνεται ο καλύτερος κιθαρίστας του πλανήτη απάντησε: *«Δεν ξέρω, ρωτήστε τον Rory Ghallagher».* Μάνος & Rory είχαν τρία κοινά σημεία.

1. Δεν παντρεύτηκαν.
2. Δεν άφησαν φυσικούς απογόνους.
3. Μπορούσαν από τις πρώτες νότες να σε κάνουν να κλάψεις.